

Verslag van Baarlo juni 2012

Wat was het toch weer een prachtige dag. Dat lijntje van Baarlo naar boven werkte prima. Het was warm en de 55 man/vrouw/opa/kind hebben zich weer goed vermaakt.

Opvallend was dat velen ruim op tijd waren. Waarschijnlijk wilde vele mensen de non-stops van te voren bekijken, maar wij denken ook wel dat iedereen de bergen op dit terrein wilde proberen. Want laten we eerlijk zijn: dat omhoog vlammen is eigenlijk ook best leuk.

Wat ook leuk was, dat we een oud-nederlands kampioen weer een keer als controleur erbij hadden. En wij geloven dat Rob de Kruif het ook wel naar zijn zin gehad heeft.

Om 11.00 uur gingen we van start na de toelichting van Sjors over de trial.

De non-stops waren goed en leuk. Tenminste dat is wat velen ons vertelden. Niemand heeft te kennen gegeven dat er iets niet goed was. Toch leuk, ondanks er toch twee tot drie non-stop best moeilijk waren.

Zo was met name non-stop 5 (achter de kantine) voor alle sporen moeilijk. Op deze non-stop vielen de meeste punten in alle sporen. Blauw had hier een lastige opgave om boven een boom door te steken (zie Gijs op dit pad).

Maar ook Rood en Geel hadden hun handen vol met het korte draaien boven op de berg.

Uiteraard waren de zware machines hier ietsje in het nadeel. En de lichte fietsen, zoals de Kreidler van Gijs van Woerkom, hadden het ook wel zwaar met de hellingen zonder al teveel aanloop.

Ook non-stop 6 leverde nogal wat punten op.

Voor Wit waren het oversteken van de gleuven en voor blauw idem met het korte draaitje hoger op de helling de puntenbrekertjes.

Voor Rood en Geel waren het de bochten bovenin de non-stop een puntentrekker.

Ook een beetje moeilijk was de laatste non-stop. Een probleem voor Blauw en Rood. Dat wil zeggen: de eerste twee ronden vielen tegen, want daarna reed bijna iedereen een nul. Mogelijk dat de stenen toch een schrikkende reactie gaven.

Het valt op dat enkelen een probleempje hebben met beginnende moeilijkheden van het trialrijden. Dat is het 'lezen' van de non-stop, het weten hoe een moeilijkheid kleiner gemaakt kan worden (sneller of langzamer) en hoe je met de voeten (gewicht) kunt sturen.

Nu is er bijna elk jaar het goede en mooie initiatief van een trial-leerdag bij de Motorclub Arnhem. Maar als je dan verhinderd bent, mis je een goede dag om te leren. Hoewel één enkele dag eigenlijk wat weinig is.

We zouden moeten proberen of we daar geen mouw aan kunnen passen. Bijvoorbeeld na de trial nog een keer de non-stop doen waar een probleem(pje) is. Als daar dan iemand bij is die het probleem duidelijk kan verbeteren (dus niet iedereen te hooi en gras, maar consistent en kundig), levert dit al snel een beter resultaat op, (denken wij). Want zoals met alles wat er te leren valt, is: De herhaling de moeder van het leren of kunne.

Laten we eens kijken of er animo voor is, dan zullen we er zeker ook wel een oplossing voor vinden.

Wie duidelijk steeds beter gaat wennen aan zijn motor is Eric Bosvelt.

Een jaar geleden in Lochem nog gestopt met de wedstrijd, rijdt hij nu goed en zeker mee bovenaan in blauw.

Eva Schimmel heeft vorig jaar in Baarlo nog enkele non-stops overgeslagen en is toen benend door andere non-stops gegaan. Zij is nu een jaar later, niet alleen in de lengte gegroeid, maar ook in kunde en mentaliteit. Zij neemt nu lachend de hindernissen en reed zowat alles met nul strafpunten. Alleen begrijpen we nog niet goed, waarom ze in de laatste twee non-stops een drie en een vijf scoorde??. Misschien horen we dat nog eens.

Ook Suzanne Lusink rijdt consistent in het rode spoor. Het gaat haar goed af om over te schakelen van het moderne trialgebeuren met zo'n hop-motor en het klassieke spel met een mooie (nieuw gespoten?) witte Yamaha.

Een ander persoon die steeds beter gaat rijden is Paul Schimmel. Had hij vorig seizoen zo'n beetje de meeste punten bij elkaar gesprokkeld in de wedstrijd in het gele spoor, dit jaar gaat het een heel stuk beter.

Bij de Winteroefentrial in Racing Frans Hasselt in Duitsland had hij zijn handen vol (soms beter gezegd 'Niets meer in zijn handen', want hij had dan de motor geparkeerd) om de hellingen goed te nemen.

En als je nu ziet hoe dat hij dat nu doet en ook nog goed uitkomt boven op de top, da's dan mooi en dan zie je dat ook in de punten terug.

Op dit moeilijkere parcours, met hellingen en korte draaien, scoort Paul een stuk beter dan op een relatief 'makkelijker' parcours. En je kunt zien dat Paul die hoogtes ook wel een uitdaging vindt, waar hij graag aan toegeeft.

Bij Gele rijders was het best spannend. Peter Verheijen trok deze keer aan langste eind. Slechts 1 strafpunt had hij en dat nog met een knie die geopereerd moet worden deze week. Als hij de volgende keer terugkomt, gaat hij met de nieuwe (en dus nog betere) knie misschien wel min-punten scoren.

Ook Eddy Zels had het wel naar zijn zin. Slechts drie strafpunten met de BSA. Maar ook - zoals altijd- hadden Stef van der Sluis, Rene van Saane en ook Erik Lusink een mooie score.

Aan de andere kant was helaas deze keer voor Fransiska Tubes en Jan Willem Teerds de wedstrijd al na enkele non-stops over. Motorproblemen, zo vermeld de kaart. Jammer voor hen.

Voor Bram Gjaltema was het een beetje een ongelukkige dag. Hij moest met stukken naar huis. Hopelijk zijn er nog wat onderdelen om het geheel weer in orde te krijgen. Succes

Wat we nog vermelden willen is dat Wim van Lier, Tjeu Schreurs en nog iemand anders

mooie non-stops gebouwd hebben.

Mooi was het te zien de verschillende 'soorten' non-stops. Leuk is dat, zo krijg je ook voor ieder wat wils in het rijden.

Rest ons nog om TrialClub Baarlo, alle controleurs, helpers, kantine-bemensing en de tellers te bedanken voor een mooi dagje Limburg.

Tot volgend Jaar.